—∪—∪—∪—∪—∪
—∪—∪—∪—∪—

~~На път тръгвам~~

Сам потеглям през нощ без другари
през мъгла кремнистий път лъщи.
Тихо! в безлунна ~~нощ~~ пустиня
шепотом разговарят се звезди.

В небесата е весело, безлично
спи земята в ~~сияние~~ дрезгаво безлунье
А що ми е мене болно, тъй печално
нищо ли чакам? жаля ли? — За какво?

От живота веч не чакам нищо
За миналото не ми е жал
Аз свобода и спокойствие ища
Да заспя забравен бих желал

Бих желал да си заспя навеки
~~ала~~ не такъв гробен сън
А гърди ми да поемат леко,
Да не гасне силний в мен огън.

Денем нощем нека слух ми галят
Сладък глас любовен като пей,
~~Вечно~~ зеленеещ над мен заспали
Да шуми и да се наведе

—o—

тръгвам, [illegible] да се разпилея,
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
на полето [illegible] лъчи в тъмна
~~[illegible]~~
нощ е тиха, земя бога слуша
и ~~[illegible]~~ звезда с звезда

леко да поемам дъх си и

непрестанно
Денонощно нека слух ми вечно
За любов глас сладък да ми пей
Тъмний дъб все над мен вечно свеж
Да шуми над мен да се навежда.

—o—

Три палми

∪—∪∪—∪∪—∪∪—

В песъчливите степи в арабски земи
високо там расли три палми горди
Между им извирал ключ-извор студени
чиято оросявал земи наоколо
под сенки зелени разливал струи
запазван от пясък от знойни лъчи (зари)

И много години минали без вест
ни пътник от страна, ни чужденец
на влага студена с гърди [illegible]
не бе се отбивал под шатри зелени
и взели да съхнат от слънчеви пек
и скромни им листи звучни в водоток

Започнал на бога роптай така:
Защо сме родени да вянем ~~в пустиня~~?
В пустиня растем и цветим ни
от вихри [illegible] от жега палими
и с сърдца ни никой приветлив не гледа
неправда ти боже вздай правда, без ред

И щом те затихнали, ей в тоя час злати
Далеко се виждал в степта да се върти
на стройни звънци [illegible] задрънчели
товари покрити с ковьори [illegible] с камили
звънтявата и се полюшкал като пясък в море
една подир друга камили наред